

Helt aktuelt skal vi i morgen ud at besøge Elkraft, og humøret er sikkert højt. Vi vil sikkert få en beretning om, at det går godt, for heldigvis frøs floderne denne vinter til i Sverige, så de har formodentlig kunnet sælge en hel del kulbaseret energi til Sverige.

Det er netop dette succeskriterium – størst muligt salg – jeg opfatter som et yderst alvorligt symptom på, at der er noget grueligt galt i den danske energipolitik.

Én ting er de konkrete energipolitiske mål-sætninger, som vi kommer til at diskutere nærmere om nogle måneder, når regeringens udspil til revision af »Energi 2000« skal debatteres, og det er da heller ikke dem, der er til debat i dag, selv om vi netop har hørt miljø- og energiministerens i store ord udbrede sig om regeringens mange hensigtserklæringer med en miljørigtig energisektor.

Nej, dér hvor skoen trykker, er med hensyn til de spillere, der er på banen. Hvad nytter det, at miljø- og energiministerens som dommer fastlægger nogle spilleregler, som spillerne ikke følger? Hvor mange gule kort har han ikke uddelt uden virkning? Jeg fristes til at sige, at hvis han ikke snart uddeler nogle røde, så får han måske selv et en dag. Jeg mener, at tiden nu er inde til at sende nogle friske udskiftningsspillere på banen. Lad os tage nogle eksempler.

Jyllandsholdet, Elsam, kan ikke lide vindmøller og små decentrale naturgasværker. I hvert fald ikke, når det ikke er deres egne, og slet ikke, hvis det er på bekostning af nogle nye kulværker. Her måtte dommeren så for nylig give et gult kort i form af et lovindgreb, som tvinger Jyllandsholdet til at overholde spillereglerne. Desværre er Jyllandsholdet så stædige, at de nægter at følge reglen, før overdommeren i Bruxelles har stadfæstet reglen, og imens risikerer en lang række vandbærere i den decentrale kraftvarmeindustri at blive fyret.

Jeg tænker her på Elsam's vægring imod at indgå nye kontrakter om køb af strøm fra små decentrale kraftvarmeværker og det efterfølgende lovindgreb, der pålægger Elsam at købe strømmen. Loven afventer stadig EU's godkendelse og er derfor endnu ikke trådt i kraft, hvorfor Elsam i realiteten stadig bremser for nye kontrakter.

Måske er tiden inde til, at dommeren blander sig i holdsammensætningen. Holdet har længe trængt til nye friske og kreative kræfter, som med dristige driblinger og langskud kan få holdet i offensiven igen frem for de gamle spilleres mere luskede benspænd.

Sjællandsholdet, Elkraft, har gennem snart mange år kæmpet for et nyt stort kulkraftværk i Avedøre. Desværre har holdet det problem, at der ikke rigtig er nogen, som synes, at det er nødvendigt med et sådant værk. Jo, måske noget af varmeproduktionen, men i hvert fald ikke strømmen.

For at imødegå kritikken har holdkaptajnen købt nye kontraktspillere i Sverige og solgt dem igen til Tyskland. Selv om det meste er et rent skuespil med sådan et internationalt tilsnit til ære for tilskuerne, så er dommeren heller ikke bleg for det, ikke mindst fordi overdommeren også godt kan lide det.

Jeg tænker her på det nye Avedøre 2, hvor de sjællandske kraftværker vil eksportere strømmen til det tidligere Østtyskland imod de lokale byers vilje, da de hellere vil have egne kraftværker. Og det hele er skruet sammen i en konstruktion, hvor Elkraft køber sig ind i et svensk vandkraftanlæg og samtidig sælger en del af Avedøre 2 til svenskerne, som så bliver de reelle sælgere af den uønskede strøm til tyskerne. Det er altså nogle uransagelige veje, man går for at gennemføre sin målsætning.

Jeg tænker også her på en hovedstadsregion, hvor store investeringer i udbygningen af kraftvarme tænkes foretaget, uden at der tilsyneladende foretages en reel vurdering af alternative udviklingsmuligheder, som kan danne grundlag for en saglig, politisk prioritering.

Vi skal senere i dag behandle et beslutningsforslag, om at få foretaget en sådan uvildig og grundig undersøgelse. Men et sådant udspil kommer ikke fra Elkraft.

I Sønderjylland huserer holdet Dansas, som også meget gerne vil være internationalt. Holdet satser på at fremavle egne spillere, der kan eksporteres og fungere som mellemhandlere for spillere i transit. Det planlægger nu at bygge et kæmpe træningscenter i Tønder, hvor varerne kan modnes, til det bedst kan betale sig at eksportere dem. Da dommeren skyndte sig at fortælle holdet, at det med et træningscenter til eksport ikke var i overensstemmelse med spillereglerne, ændrede man straks betegnelsen til et nationalt træningscenter. Men det er der ingen, der tror på, og slet ikke de lokale, som helst ser centret hen, hvor peberet groer.

Jeg tænker her på den danske naturgassektor, som meget, meget gerne eksporterer al den naturgas, vi overhovedet kan få fingre i, såvel dansk som norsk, helst uden hensyn til en langsigtet, dansk energipolitik, hvor netop naturgas-